

■ воїну на замітку

Зброя – сила і відповідальність

У повсякденному житті правоохоронця може виникнути ситуація, коли потрібно негайно діяти. Тоді допоможе тільки те, що ти знаєш і вмієш, над чим працював раніше. Насамперед це стосується застосування зброї.

4-5
стор.

■ тет-а-тет

«НАТО бачить в Україні важливого партнера»

Про перебіг і перспективи північноатлантичної інтеграції ми поспілкувалися з головою Постійної делегації Верховної Ради України в Парламентській асамблеї НАТО народним депутатом України Гриною Фріз.

6
стор.

ПРО ЖИТТЯ ДЕРЖАВНОГО РУБЕЖУ

компетентно,
яскраво,
цікаво всім

читайте у газеті
«Прикордонник України»
та журналі «Кордон», передплата
на які не закінчується ніколи

Передплатний індекс:
газети – 61023, журналу – 48736

Прикордонник України

№ 4 (5546)
27 СІЧНЯ 2017 РОКУ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

3
стор.

Кордон не розділяє, а об'єднує

■ кордон за тиждень

Встановленим порядком оформлено
1,337 млн осіб
та **310 тис.** транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання
кордону **612** осіб,
зокрема, **4** незаконних мігранти

Вилучено
8 одиниць зброї,
223 боєприпаси

Затримано товарів і вантажів,
що незаконно переміщувалися через
державний кордон, на **1,699 млн** гривень

коротко про головне

Створено військово-повітряну зону «Схід»

Президент України Петро Порошенко вніс зміни до свого Указу, створивши ще одну, четверту військово-повітряну зону «Схід», що поширюється на непідконтрольні території Донеччини та Луганщини. Згідно з документом, нова зона проходить «по зовнішній межі прибережних вод Азовського моря шириною 12 морських миль, відлічуваних від лінії найбільшого відпливу як на материк, так і на островах, що належать Україні, до найближчої точки державного кордону України з Російською Федерацією на суші, далі – по лінії державного кордону України з Російською Федерацією». При цьому зазначається, що за повітряний простір над окупованими районами Донецької та Луганської областей у межах новоствореної військової зони відповідає командування «Схід».

Сергій ПОЛЩУК

Ліцеїсти об'єднуються

У столиці України відбувся перший Форум українських військових ліцеїв. Заходи відбувалися у Київському військовому ліцеї імені Івана Богуна. На Форум з'їхалися представники 24 українських військових ліцеїв, ліцеїв з посиленою військово-фізичною підготовкою та кадетських корпусів, волонтери, громадські активісти. Виступаючи перед присутніми Віце-прем'єр-міністр В'ячеслав Кириленко зазначив, що з давніх-давен найбільше шанувалися ті люди, які захищали українську землю, і наголосив, що завдяки сьогоднішнім Героям, таким як Ігор Гордійчук та тисячам інших бійців АТО, ми можемо з упевненістю дивитися у майбутнє. «Повернення окупованих територій Донбасу і Криму, збереження територіальної цілісності – це справа всього народу, але головна надія на тих, хто любить свою країну і зі зброєю в руках готовий її захищати», – сказав В'ячеслав Кириленко. Під час Форуму прозвучали доповіді з теми національно-патріотичного виховання, формування патріотичної свідомості молоді, участі ліцеїстів у всеукраїнських та регіональних виховних заходах, а також презентація науково-популярного видання «Історія українського війська».

Світлана ДЕЙЧУК

Новий автомобіль – новий пенсійний збір

У зв'язку зі зміною прожиткового мінімуму для працездатних осіб змінені ставки збору на обов'язкове державне пенсійне страхування під час першої реєстрації транспортного засобу. Відповідно до положень Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування під час першої реєстрації», у разі якщо вартість транспортного засобу:

– не перевищує або дорівнює 264 тисячі гривень – сплачується 3 відсотки (якщо об'єкт оподаткування не перевищує 165 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб);

– більше ніж 264 тисячі гривень або дорівнює 464 тисячі гривень – 4 відсотки (якщо об'єкт оподаткування перевищує 165, але не перевищує 290 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб);

– більше ніж 464 тисячі гривень – 5 відсотків (якщо об'єкт оподаткування перевищує 290 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб).

Юрій ЗАНОЗ

післямова до події

Пам'ятаючи минуле, будувати майбутнє

До Дня Соборності України у Національній академії Держприкордонслужби відбулася низка інформаційно-просвітницьких заходів з курсантами та слухачами вишу.

Володимир ЗАХАРЧУК

Так, за участі заступника ректора Національної академії з персоналу полковника Олени Волобуєвої відбулося урочисте шиккування особового складу вищого навчального закладу відомства.

– День 22 січня 1919 року ввійшов до національного календаря як велике державне свято – День Соборності України. Саме тоді на площі перед Софією Київською відбулася подія, про яку мріяли покоління українських патріотів: на велелюдному зібранні було урочисто проголошено Акт Злуки Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки, – зазначила Олена Федорівна, звертаючись до особового складу.

Під час урочистостей військовослужбовці зі складу прапороносної групи під Державний Гімн підняли Державний Прапор України.

Ректор прикордонного вишу генерал-майор Олег Шинкарук, виступаючи

згодом в аудиторії перед підлеглими зазначив, що твердо переконаний у правдивості вислову народної мудрості «Хто не знає свого минулого, той не вартий свого майбутнього».

Під час свого виступу ректор звернув увагу прикордонників на тяглість українських державотворчих традицій, поглибив знання молодих вартових рубежу про події Української революції 1917–1921 років як важливого досвіду державотворення.

Соборність означає: по-перше, об'єднання в одне державне ціле всіх земель, які заселяє конкретна нація на суцільній території. По-друге, – духовну консолідацію всіх жителів держави, згуртованість громадян, незалежно від їхньої національності. Зрештою, соборність невіддільна від державності, суверенітету та реальної незалежності народу – фундаменту для побудови демократичної держави – підкреслив Олег Шинкарук.

Завершився захід переглядом і обговоренням документального відеофільму «Акт Злуки: відтворення історичної правди». ■

соціопитування

Нам важлива ваша думка

Вітчизняне прикордонне відомство у своїй діяльності цілком відкрите до діалогу та співпраці не лише з правоохоронними інституціями, але й громадськістю. Яскравим свідченням цьому є низка досліджень, які незалежні експерти проводили у пунктах пропуску. Результати цих досліджень у цілому можна назвати втішними, але, звичайно, є й питання, котрі потребують доопрацювання.

Ірина МАСТЕЛЬ

Представники Місії ЕУАМ організували проведення досліджень громадської думки стосовно діяльності українських силовиків. Незалежні експерти проводили опитування за різними напрямками. У розділі «Довіра та ефективність правоохоронних органів» респонденти висловили найбільшу лояльність саме Державній прикордонній службі разом із Національною поліцією України. Показник довіри громадян до прикордонників зріс загалом на 10 відсотків. Далі міжнародні експерти з'ясували наскільки вірять українці у здатність правоохоронних органів виконувати свої функції. Як з'ясувалося, опитувані виявили впевненість у тому, що прикордонники спроможні захистити кордони держави, причому цей рейтинг зріс на 17 відсотків. Показник довіри громадян стосовно можливості «зелених кашкетів» упереджувати нелегальну міграцію теж підвищився – на 12 відсотків порівняно з минулим роком. Водночас Місія

ЕУАМ зазначає про деяке зменшення числа респондентів, які говорять про неупереджене ставлення з боку представників Держприкордонслужби. Хоча це об'єктивно може бути пов'язано із суттєвим загостренням безпекової ситуації на кордоні, і, відповідно, більш прискіпливої роботи вартових рубежу.

Однак на цьому дослідження громадської думки стосовно діяльності прикордонного відомства не завершуються. Так, ось уже протягом місяця представники незалежної соціологічної інституції GFK-Ukraine спілкувалися з українцями стосовно того, як останні оцінюють успіхи вітчизняних прикордонників у боротьбі з корупцією.

Анонімні анкетування та інтерв'ювання серед подорожуючих були організовані в аеропортах Києва і Львова, найбільших автомобільних пунктах пропуску на кордоні з Польщею, а також у населених пунктах, що прилягають до держрубежу. На даний момент свою думку висловили вже близько тисячі громадян.

Варто зазначити, що результати проведення роботи будуть враховані під час опрацю-

вання антикорупційних програм відомства, які активно розробляються та впроваджуються відповідними підрозділами прикордонної служби для викорінення такого ганебного явища, як корупція.

Наголосимо, що на першому етапі згаданого опитування незалежне анкетування прикордонників проводили експерти Прикордонної варті Республіки Польща та представництва МОМ в Україні. Робота проходила у навчальних закладах відомства, аеропортах «Бориспіль», «Київ» та «Львів», а також у пунктах пропуску «Рава-Руська», «Краковець» і «Тиса».

Результати подібних соціологічних опитувань є надзвичайно важливими для прикордонного відомства, адже матимуть безпосередній вплив на подальшу організацію служби «зелених кашкетів». Позитивні відгуки громадян зовсім не означають, що Служба зупиниться на досягнутому, навпаки – це додатковий стимул виправдовувати довіру співвітчизників. А конструктивна критика – тим паче ефективний інструмент вдосконалення діяльності правоохоронної структури. ■

■ міжнародна співпраця

Кордон не розділяє, а об'єднує

У пункті пропуску автомобільного сполучення Чоп – Захонь на українсько-угорському кордоні за участі Голови Держприкордонслужби генерал-полковника Віктора Назаренка, заступника начальника Головного управління поліції Угорщини, начальника Правоохоронного Директорату штабу Національної поліції Угорщини генерал-майора Жолта Халмоші, керівників територіальних підрозділів правоохоронних структур, органів місцевого самоврядування і державного управління обох країн відбулося урочисте відкриття спільного контактного пункту «Захонь».

Володимир ПАТОЛА,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

Голова Державної прикордонної служби України генерал-полковник Віктор Назаренко зазначив, що це черговий крок реалізації Дорожньої карти українсько-європейського співробітництва, створеної на доручення Президента України за підтримки колег з Європейського Союзу. Лише два місяці тому керівники прикордонних відомств України та Угорщини підписали протокол про відкриття цього комунікаційного центру, а сьогодні він повноцінно розпочав працювати.

– Цей центр взаємодії дозволить нам разом із нашими колегами оперативно вирішувати питання охорони спільного державного кордону, ще ефективніше протидіяти незаконній міграції, контрабандній діяльності та тероризму. І, найголовніше, ми зможемо дуже швидко реагувати на запити, що виникатимуть у громадян, які перетинають пункти пропуску нашого спільного кордону, – наголосив Віктор Назаренко.

На завершення він подякував польським, словацьким, угорським та румунським коле-

гам за розуміння та взаємодію в питаннях охорони спільних кордонів та запевнив присутніх, що Україна є і завжди буде безпековим гарантом європейського співтовариства на його Сході.

Генерал-майор Жолт Халмоші тепло привітав на угорській території усіх іноземних гостей і розповів, що Угорщина розпочала програму запровадження спільних контактних пунктів 2002-го року. Вони відкривають своєрідні ворота із сусідніми країнами. Тому створення першого спільного робочого місця для українських і угорських вартових рубежу – це маленький, але надзвичайно важливий

інформацією. А під час протидії будь-яким злочинам час – дуже важливий фактор, – наголосив Жолт Халмоші. – У нас з генерал-полковником Віктором Назаренком спільна думка: кордони не розділяють нас, а об'єднують. Сьогодні ми разом працюємо над тим, щоб законослухняні громадяни наших держав безперешкодно перетинали державний рубіж і почували себе в безпеці на території обох країн.

Голова Служби Віктор Назаренко та заступник начальника поліції – головний директор охорони правопорядку Угорщини Жолт Халмоші урочисто перерізували стрічку,

крок, який дозволить підвищити ефективність кримінального переслідування, запобігання й розкриття злочинів, узгодження та удосконалення прикордонного руху в пунктах пропуску.

– Допомогою нового комунікативного центру зможуть скористатися представники Держприкордонслужби України, Національної поліції, митниці, інших правоохоронних органів. Це сприяє надзвичайно швидкій передачі та обміну

тим самим давши старт роботі контактного пункту, та оглянули службові приміщення для роботи персоналу.

Наразі у контактному пункті цілодобово працюють прикордонники України й Угорщини. Це дозволяє оперативно обмінюватися інформацією, яка стосується охорони спільної ділянки, узгоджувати питання прикордонного контролю, обмінюватися даними стосовно злочинів, пов'язаних із незаконним перетином державного рубежу. Також контактний пункт сприяє роботі прикордонних уповноважених України та Угорщини і їхніх заступників, проводить узгодження та підготовку видворення осіб, здійснює максимально швидкий і точний переклад оригіналів та інших матеріалів, необхідних силовикам для ефективного виконання своїх завдань. Контактний пункт Захонь – перший на українсько-угорській ділянці і десятий на території Угорщини.

Зазначимо, що протяжність українсько-угорської ділянки кордону становить майже 140 км і проходить він у межах Закарпатської області. При цьому прикордонний контроль здійснюється у семи пунктах пропуску. Загалом 2016 року в них оформлено 8,47 мільйона осіб і 2,42 мільйона транспортних засобів, що на 19 відсотків та 21 відсоток більше порівняно з попереднім роком.

Водночас минулого року українські прикордонники припинили майже 400 спроб перетинання кордону за підробленими, чужими і недійсними документами або без них. Затримано 439 нелегальних мігрантів, виявлено та вилучено товарів більш ніж на 16 мільйонів гривень та 99 автомобілів із підробленими і несправними документами та тих, які використовувалися як засіб здійснення протиправної діяльності.

Також тривала плідна співпраця прикордонних уповноважених. Так, протягом минулого року було проведено понад 400 зустрічей, отримано та надіслано 540 інформувальних повідомлень щодо співпраці у сфері охорони державного кордону.

■ гарячі будні

17 чорних ящиків

У пункті пропуску «Жуляни» під час огляду багажного відділення літака, який здійснював рейс до Ірану, увагу прикордонного наряду привернули 17 ящиків із вантажем, що не мали жодних товаросупровідних документів і не були внесені до бортового журналу судна. Зі слів екіпажу, ящики нібито містять ремонтний комплект для літака та не обліковані у бортовому журналі через неуважність. Незважаючи на таке пояснення, прикордонники спільно з представниками митниці вирішили детально перевірити вміст вантажу. В результаті, у трьох ящиках попередньо було виявлено комплектуючі до протитанкового керованого ракетного комплексу «Фагот». Це підтвердила і спеціальна експертиза, яку провели згодом. Експерти однозначно підтвердили, що вилучені комплектуючі відносяться до вищезгаданої зброї. Знахідкою відразу зайнялися слідчі Служби безпеки України, а в Єдиному реєстрі досудових розслідувань зареєстровано повідомлення щодо ознак злочину, передбачених ст. 201 КК України (контрабанда) та ст. 333 КК України (порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю).

Андрій ДЕМЧЕНКО

Їхала травичка,
плавала

Під час прикордонно-митного оформлення автомобіля «Ауді», який слідував з України через пункт пропуску «Гоптівка», прикордонники звернули увагу на надмірне хвилювання водія – 38-річного жителя Луганщини. Певності у підозрах додав службовий собака «Макс», натренований на пошук наркотиків, який безпосередньо вказав на схованку. Як результат, у паливному баку авто було виявлено понад 50 поліетиленових пакетів з марихуаною, герметично запакованих та перемотаних скотчем. Контрабанда просто плавала в бензині. Походження «травички» господар пояснювати відмовився. Загальна маса вилученого сягнула майже 13 кілограмів. Наразі тривають процесуально-слідчі дії.

Андрій ДЕМЧЕНКО

Неспортивна
дискваліфікація

У пункті пропуску «Шегині» вартові рубежу звернули увагу на спортивний автомобіль рідкісної марки «MPM Motors PS160» з номерами німецької реєстрації. Враховуючи наявні ризики, прикордонники вирішили провести повну ідентифікацію спортсмена та направили транспортний засіб на додаткову перевірку. В ході огляду правоохоронці знайшли розбіжність між номером авто, зазначеним у реєстраційних документах, та номером агрегату транспортного засобу. Водій достовірно пояснив походження автомобіля не зміг, лише зазначив що переганяє його через кордон на замовлення третіх осіб. Спорткар передано працівникам Нацполіції для подальшої експертизи та прийняття правового рішення.

Іван ГАЛКІН

■ воїну на замітку

Зброя – сила і відповідальність

У прикордонній службі трапляється чимало викликів, які вимагають особливих знань, умінь і моральної стійкості. Навіть у повсякденному житті правоохоронця може виникнути ситуація, коли потрібно негайно діяти. Тож можливості тренуватися, дивитися в книжку чи вивчати законодавство уже немає. Тоді допоможе тільки те, що ти знаєш і вмієш, над чим працював раніше. А від правильності рішення може залежати життя. Насамперед це стосується застосування зброї.

Володимир ПАТОЛА

ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФАКТОР

Психічно здорова, адекватна і сильна особистість схильна вирішувати будь-яке питання цивілізовано та мирно. Однак вартовий рубежу далеко не завжди може виконати завдання, а то й зберегти своє і чуже життя за допомогою одного лише доброго слова, тим паче, якщо доля зводять його із небезпечним злочинцем, не кажучи вже про ворога в бойовій обстановці.

Утім, приймаючи рішення стріляти чи ні, воїн стикається з цілою низкою проблем. Страх відповідальності перед законом за неправомірне застосування зброї; невпевненість у тому, що ситуацію дійсно неможливо вирішити іншим способом; моральні принципи та побоювання можливої психологічної травми, якщо доведеться вбити чи поранити злочинця або ворога.

На перших порах антитерористичної операції на Донбасі психологічна неготовність наших воїнів діяти жорстко і за законом призвела до того, що сепаратисти без жодного пострілу отримували зброю і навіть бойову техніку, яку надалі застосовували, зокрема, для терору проти мирного населення.

АРБИТР – БУКВА ЗАКОНУ

Кожен військовослужбовець бодай один раз вивчав, намагався зрозуміти й запам'ятати положення законів і відомчих

Натискаючи на гачок, воїн повинен бути впевненим, що не постраждають сторонні або невинні. Кулі мають паскудну властивість рикошетити або, пробивши навиліт основну ціль, – продовжувати рух, убиваючи та калічаючи інших.

наказів, які стосуються використання зброї. Проте, навіть у професійних колах щодо цього питання й досі існує чимало упереджень. Буде неправильним вважати що попереджувальний постріл чи демонстративно досланий у патронник патрон вирішує усі проблемні та конфліктні ситуації, які можуть виникнути. Проте з іншого боку, неправильно та небезпечно боятися зброї і думати, що рішення не застосовувати її без огляду на ситуацію виявляється апріорі правильним.

Зброя для військового не повинна бути ані предметом культу, ані втіленням проблеми, яку краще обходити стороною. Це всього лише інструмент у руках людини, яка приймає рішення, використовує його правильно чи неправильно, вправно чи невміло. Звичайно, універсальних рецептів для життя немає, але найбільш ефективним арбитром і підказкою виступає буква закону. Знати її необхідно досконало. Однак навіть зрозумівши та вивчивши напам'ять правові норми, ніхто не застрахований від помилок.

Воїн чи правоохоронець дійсно несе відповідальність. Як за кожен свій постріл, так і за те, що не натиснув на гачок у момент,

коли це було необхідно, адже якщо він не зупинить бандита чи ворога – той може вбити побратима або когось із цивільних. Тоді наслідки, зокрема психологічні, будуть значно страшнішими, аніж докори сумління у зв'язку з пораненням чи ліквідацією зловмисника. Втім, військовослужбовець не має права вигадувати власні правила. Він як представник держави зобов'язаний дотримуватися законодавства. Так, воно не є абсолютно досконалим, але дуже чітко дає відповіді на більшість питань, що виникають в екстремальних ситуаціях.

Зосереджений, сконцентрований і добре підготовлений боєць під впливом адреналіну, який неминуче має місце в екстремних випадках, навпаки – діє чіткіше, точніше та краще.

СЛОВО ЕКСПЕРТА

– Застосування зброї прикордонником регламентує Статут гарнізонної та вартової служби Збройних Сил України, статті 20 – 25 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, Інструкція «Про застосування зброї, бойової техніки, озброєння кораблів (катерів), літаків і вертольотів Державної прикордонної служби України, спеціальних засобів та заходів фізичного впливу під час охорони державного кордону та виключної (морської) економічної зони України», затверджено наказом Адміністрації Держприкордонслужби від 22 жовтня 2003

року № 200 (далі Інструкція), – зазначає начальник відділу правового забезпечення оперативно-службової діяльності управління правового забезпечення Адміністрації Держприкордонслужби України підполковник юстиції Сергій Манюгін.

У складі варті вартового рубежу керується Статутом гарнізонної і вартової служби. У прикордонному наряді – Інструкцією. – Зараз ми опрацюємо зміни до Інструкції, – продовжує Сергій Олександрович. – Однак Інструкція діє сьогодні і загалом навіть у тому вигляді, в якому є зараз, вона виписана досить точно. Положення Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України поширюються на будь-якого озброєного військовослужбовця під час служби, навіть якщо він не отримав наказ на охорону державного кордону (не перебуває у складі прикордонного наряду) і не включений наказом по військовій частині до складу варті.

НЕ ПРИ ВИКОНАННІ

Після прибуття на службу, постановки наказу та отримання зброї ситуація стає більш-менш зрозумілою. Проте чи може і

він може застосувати для захисту практично будь-які засоби. Зокрема, зброю і не перевищити міри необхідної оборони навіть якщо хтось із нападників загине. Однак, щоб суд не визнав винною людину, яка захищала себе чи когось, важливо не допустити необгрунтованого насилля та не перевищити міри необхідного силового чи збройного впливу в кожному конкретному випадку.

НА КОРДОНІ

Виконуючи завдання з охорони державного кордону, військовослужбовці Держприкордонслужби України застосовують зброю та бойову техніку для:

– відбиття збройного нападу та вторгнення на територію України озброєних військових груп і злочинних угруповань;

– припинення збройних провокацій, відбиття нападу або припинення збройного опору осіб, які незаконно перетинають чи намагаються незаконно перетнути державний кордон;

– захисту громадян від нападу, що загрожує їх життю і здоров'ю, звільнення заручників;

– відбиття нападу на прикордонника або членів його сім'ї, якщо їх життя і здоров'ю загрожує небезпека;

Як і будь-який інструмент, у вмілих руках зброя захищає її власника та рятує людей. У невмілих – вона калічить товаришів, невинних сторонніх, завдає непоправної шкоди.

відбиття нападу на об'єкти, приміщення та прикордонні наряди Державної прикордонної служби, а також їх звільнення в разі захоплення;

– затримання особи, яку застали при вчиненні тяжкого злочину і яка намагається втекти;

– затримання особи, яка чинить збройний опір, намагається втекти з-під варті, а також озброєної особи, яка погрожує застосуванням зброї та інших предметів, що загрожує життю і здоров'ю прикордонника;

зупинки транспортного засобу шляхом його лошккодження, якщо водій своїми діями створює явну загрозу здоров'ю чи життю громадян або прикордоннику;

– подання сигналу тривоги або виклику допомоги;

– знешкодження тварини, яка загрожує життю і здоров'ю громадян або прикордонника.

ОБМЕЖЕННЯ І ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

Не допускається застосування зброї в напрямку території суміжної держави. Однак при відбитті збройного нападу, вторгнення на територію України озброєних військових груп і злочинних угруповань, припинення збройних провокацій, а також відбиття нападу або припинення збройного опору осіб, які незаконно перетинають чи намагаються незаконно перетнути державний кордон України, це обмеження не діє.

Натискаючи на гачок, воїн повинен бути впевненим, що не постраждають сторонні або невинні. Кулі мають паскудну властивість рикошетити або, пробивши навиліт основну ціль, – продовжувати рух, убиваючи та калічаючи інших. Це необхідно враховувати. Стріляти в місцях скучень людей, де важко уникнути сторонніх жертв, – заборонено. Якщо ведеться вогонь з метою зупинки транспортного засобу – необхідно цілитися в колеса, радіатор, інші важливі вузли машини, контролюючи при цьому, щоби кулі не влучили в пасажирів або водія. Сила і зброя може застосовуватися проти вагітних жінок, дітей та осіб похилого віку виключно тоді, коли вони у складі групи створюють реальну загрозу для життя прикордонника або громадянина, чинять збройний опір чи збройний напад. У інших випадках застосовувати зброю проти цих категорій громадян заборонено.

Зброя для військового не повинна бути ані предметом культу, ані втіленням проблеми, яку краще обходити стороною.

«ТИ Ж НЕ ВИСТРЕЛИШ...»

Серед злочинців, коли вони мають чисельну перевагу, досить популярним є провокувати правоохоронця, тиснути на нього психологічно, відвертати увагу. Переконуючи, що не дають підстав для застосування зброї, «нічого такого не роблять», або що людина в погонах «не зможе натиснути на гачок». Як правило, у цей час бандити скорочують дистанцію під час діалогу і кількома точними, нерідко смертельними ударами завершують конфлікт.

Закон підкаже що робити, коли першого удару чи пострілу ще не було, але

кримінальником перейдено грань, прийнято рішення атакувати – і ваше життя уже в небезпеці. Відповідно до Інструкції, перш ніж відкрити вогонь на ураження, військовослужбовець повинен попередити про застосування зброї голосом або попереджувальним пострілом. Часто це припиняє опір. Крім того, при затриманні групи злочинців, перевіряючи документи підозрілої особи, при іншій загрозливій обстановці вартового рубежу має право оглянути та привести у готовність вогне-

пальну зброю, що є попередженням про можливість її застосування та встановити «зону безпеки».

Спроба порушника скоротити дистанцію чи доторкнути до зброї за таких умов дає право відкрити вогонь. Якщо виникла безпосередня загроза життю громадян або прикордонників, а при цьому обставини не дозволяють стріляти в повітря чи звертатися до нападника, – сила і зброя можуть застосовуватися без попередження.

ОСНОВА ПЕРЕМОГИ – ПІДГОТОВКА

Як і будь-який інструмент, у вмілих руках зброя захищає її власника та рятує людей. У невмілих – вона калічить товаришів, невинних сторонніх, завдає непоправної шкоди. Значно легше приймати важке рішення людині, шпеленій у тому, що вона влучить туди, куди хоче, а не куди вдасться. Незалежно від освітлення, позиції, з якої ведеться вогонь, в статичному положенні чи в русі, стрільцю, який увпевнено влучає в ногу людині з двох десятків метрів з високою імовірністю, доводиться приймати рішення чи варто завдати, наприклад, нападнику з сокирою, травму для його нейтралізації. Усе просто.

Якщо ж, цілячись у ногу, ви можете влучити в голову або серце, а то і взагалі в іншу людину – це докорінно змінює ситуацію. Навчальні стрільби проводяться, зокрема, для того, щоби вивчити роботу свого закріпленого зразка озброєння. Не варто упускати такого шансу і брати, скажімо, автомат товариша, щоби не чистити свій. У бою чи при затриманні зловмисника у ваших руках буде ваша зброя. Її й вивчайте.

Щоб рішення було обгрунтованим юридично – необхідно знати законодавчу базу. Психологічна готовність приходить

разом із практичними навичками та професійними знаннями і ґрунтується на них.

Крім того, необхідно думати про те, що робите, уявно бути у тому місці і в той час, де ви знаходитеся реально, а не в сторонніх думках. В екстремальній ситуації людина, яка переймається чимось своїм, може розгубитися. Зосереджений, сконцентрований і добре підготовлений боєць під впливом адреналіну, який неминуче має місце в екстремних випадках, навпаки – діє чіткіше, точніше та краще.

РОБИТИ ДОБРО

Злочинець чи терорист стріляє, щоби убити. Військовослужбовець застосовує зброю лише тоді, коли цього неможливо уникнути, щоби врятувати своє або чуже життя, виконати завдання, знешкодити загрозу. Законодавство вимагає чинити силовий та збройний вплив мінімально допустимою інтенсивністю. Якщо достатньо попереджувального пострілу – не стріляти на ураження. Якщо можливо нейтралізувати нападника шляхом легкого поранення – не вбивати його. Такі дії легше пояснити перед судом і перед власною совістю. Однак кожному з нас життя дається лише один раз. І не слід забувати, що держава дає зброю прикордоннику якраз для того, щоби він міг захистити своє та чуже життя. Нехай щастить і, як каже народна мудрість, тримайте його сухим! ■

■ тет-а-тет

Ірина Фріз: «НАТО бачить в Україні важливого партнера»

Нині усі військові експерти в один голос стверджують, що лише вступ до НАТО може гарантувати Україні мир і безпеку. Втім, для цього нашій державі необхідно буде пройти доволі тернистий шлях реформ і узгодження з країнами-членами Альянсу. Тож про перебіг і перспективи північноатлантичної інтеграції ми поспілкувалися з головою Постійної делегації Верховної Ради України в Парламентській асамблеї НАТО народним депутатом України Іриною Фріз.

Інтерв'ю вів Вадим КРУТІЙ

– Ірино Василівно, очевидно, що сьогодні наших громадян більше цікавлять питання власного добробуту, боротьби з корупцією, комунальних тарифів, аніж вступ України до НАТО. Проте, якщо взяти соціологічні опитування, то видно, що за останні два роки кількість прихильників цієї стратегії значно зростає. Тож чи не варто владі, так би мовити, скористатися цією ситуацією і зробити більш рішучі дії на зближення з Альянсом?

– На мою думку, влада зараз демонструє наявність політичної волі для того, щоб зробити необхідні реформи в секторі безпеки і оборони. Зокрема, це спрямовано на те, щоб дійсно наблизити нашу інтеграцію, щоб вона була не лише декларативною, а й виконувала поставлені перед нами завдання,

«Допоки не буде звільнено Крим, допоки не буде відновлено територіальну цілісність України, Парламентська асамблея НАТО не розглядатиме можливості будь-якої співпраці з Росією».

щоб так звана річна національна програма відповідала маркерам, за якими спостерігають наші партнери з Альянсу.

Стосовно того, що сьогодні соціально-економічні настрої превалюють над оборонними, то я можу лише нагадати Бонапарта, якого всі знають і цитують про те, що той хто не годує свою армію, буде годувати армію окупанта. І 2014 рік нам довів, що народ може спокійно жити мирним життям лише маючи сучасне військо і правоохоронну систему. Подивіться, скільки переселенців були змушені через втрату нашої обороздатності кидати власні домівки, втрачати майно, гинути. І все це лише тому, що на безпеку та оборону держави свідомо не витрачалися необхідні кошти.

– Від початку російської агресії проти України Північноатлантичний Альянс почав дуже активно підтримувати нашу державу. Зокрема, на Уельському саміті 2014-го започатковано низку трастових фондів, а після Варшави взагалі ухвалено всеохоплюючий пакет допомоги. Скажіть, будь ласка, наскільки ефек-

тивно, на Вашу думку, наша держава використовує цю підтримку?

– Співпраця з трастовими фондами НАТО – це, передусім, можливість наблизити наш сектор безпеки й оборони до вимог, які існують в країнах Альянсу. І я переконана, що формат, запропонований зараз, дійсно є безпрецедентним. Після Варшавського саміту ще додатково було створено вісім трастових фондів. Там є чотири

магістральні напрямки, 13 підмагістральних. Тобто вони пропонують свій досвід, знання й технології для того, щоб ми мали можливість якісно реформувати свої сили безпеки і оборони. Слід розуміти, що дані трастові фонди – це не спроба НАТО за власний кошт реформувати наші Збройні Сили. Трастові фонди – це знання, які натівці дають через своїх інструкторів, через свої програми, які ми можемо адаптувати до наших потреб і наших загроз і відповідним чином наблизити сумісність наших Збройних Сил і сил Альянсу.

– Чи не спадає Вам на думку, що, запроваджуючи подібні механізми, НАТО намагається дистанціюватися від діалогу про вступ України до своїх лав? Чи не є це, так би мовити, певним пряником, аби ми не підіймали цього питання?

– Категорично не погоджуюся з цією тезою! Запевняю Вас, що НАТО бачить в Україні важливого партнера, тому що ми довели: за наявної підтримки здатні дієво оборонятися. Успішно стримуючи вже тре-

тій рік посіли одну з найбільших армій на континенті, ми здобули величезний досвід і готові цим досвідом ділитися.

– Торік у листопаді Парламентська асамблея НАТО визнала російську агресію проти України. Це політичне рішення матиме для нас якісь наслідки чи вони будуть більш іміджевими?

– Ця резолюція має достатньо велику вагу, адже Російська Федерація постійно через усі канали своїх комунікацій намагається представити ситуацію на сході України виключно як громадянський конфлікт. Натомість документ, прийнятий Парламентською асамблеєю НАТО в Стамбулі, засвідчив, що це не Україна воює в середині себе, що це не громадянський конфлікт, а конфлікт Росії й України, і саме Росія там закріплена як агресор, регулярні частини якої беруть участь у конфлікті на сході нашої держави. Тому, я

«Трастові фонди – це знання, які натівці дають через своїх інструкторів, через свої програми, які ми можемо адаптувати до наших потреб і наших загроз і відповідним чином наблизити сумісність наших Збройних Сил і сил Альянсу».

вважаю, що це не лише політична декларація. Це те, що в принципі формує визначення Росії як країни-агресора №1 у світі.

– Незважаючи на широку підтримку, на Заході все ще є чимало скептиків наших інтеграційних амбіцій. До таких країн належить й Італія, представник якої нещодавно очолює Парламентську асамблею НАТО. Які настрої Ви відчували під час зустрічі з новим Президентом асамблеї?

– Я можу зазначити, що Парламентська асамблея НАТО – це, здається, перша між-

народна інституція, яка припинила свою співпрацю з Росією. Більш того, на комітетах організації й досі ніхто не підіймає питання про повернення російської делегації до цього товариства. Що стосується новообраного президента Парламентської асамблеї Паоло Аллі, то тут я можу зазначити, що цей італійський політик особисто був на українському Донбасі й на власні очі бачив справжнє обличчя «руського міра». І я переконана, що допоки не буде звільнено Крим, допоки не буде відновлено територіальну цілісність України, Парламентська асамблея НАТО не розглядатиме можливості будь-якої співпраці з Росією.

– Питання реформування сектору безпеки не завжди пов'язане з фінансуванням чи матеріальною складовою. Це ще й запровадження певних процедур, правил і стандартів. На Вашу думку, наскільки Укра-

їна просунулася в питаннях уніфікації з країнами НАТО?

– У нас є достатньо амбітне завдання – до 2020 року провести реформу Збройних Сил України і всього сектору безпеки й оборони. Наскільки я володію інформацією, то торік ми виконали все, що ставили собі в якості завдань або цілей. Що стосується подальших маркерів, то ми маємо рухатися згідно з Річною національною програмою співробітництва Україна – НАТО. Її положення фактично є дорожньою мапою для реформування усього нашого сектору безпеки й оборони і наближення до стандартів та критеріїв НАТО. ■

■ ветерани

Фронтіві дороги полковника Чупака

Фронтівими дорогами Другої світової війни він дійшов до Берліна, і серед сочень прізвиськ бойових побратимів на стіні гітлерівського рейхстагу залишив і свій «автограф» – «Я – Васька із Слов'янська!». Так майбутній прикордонник поставив останню крапку власної участі у розгромі ненависного ворога.

Сергій БРОВКО

У червні 1941 року Василь Чупак закінчив сьомий клас Слов'янської загальноосвітньої школи. Юнак не міг дочекатися, коли ж нарешті батьки відправлять його на літні канікули до родичів, котрі жили на березі річки Сіверський Донець. Мрії про риболовлю так і полонили його душу. Проте повідомлення по радіо про напад ворога та перші бої з ним на кордоні змінили усе подальше життя Василя. По-справжньому йому стало страшно, коли до міста, де він народився і жив, стали прибувати перші поранені бійці. Згодом через Слов'янськ потягнулися колони біженців зі своїм домашнім скарбом.

– Упіймав я тоді бездоглядного коня, завантажили ми з мамою на нього наші пожитки та харчі і також покинули рідні місця, – згадує ветеран. – Бо коли батько відправлявся на фронт, наказав нам, щоб за жодних обставин не залишалися в окупації. По дорозі бачили, як звільнені з Артемівської буцегарні в'язні грабували магазини. Кругом володарював хаос.

Зупинилися вони з мамою у Червоному Лимані. Хлопець пішов до військового комісаріату проситися на фронт. Таких як він звернулося багато, хоча для них навіть рушниця була вищою за зріст. Разом із іншими юнаками-добровольцями Василя Чупака відправили у Ворошиловград (нині Луганськ) до 180-го стрілецького полку. Тут він мав навчатися на зв'язківця.

Безпосередня участь у війні розпочалася для нього на Кавказі, де їхня дивізія протистояла німецькому гірськострілецькому кор-

пусу. Тримали оборону, аби не пропустити далі ворога, інакше чорноморська група наших військ могла опинитися в оточенні.

Особливо важко було Василю вночі. Під прикриттям темряви німцям не раз вдавалося обрідати дротів і тоді зв'язок зникав. Відновлювали його зв'язківці, на яких, ніби на полюванні, із влаштованих засідок чекав ворог. Іншою розвагою для окупантів були літаки, що проносилися прямо над головами бійців і скидали порожні металеві бочки. Від їх завивання та гуркоту, здавалося, здригалися скелясті гори. Це в такий спосіб гітлерівці психологічно тиснули на червоноармійців.

Проте найбільше у гірській місцевості Василь та його старші побратими боялися поранення. В горах самому було важко просуватися між скелястими стежками, не те, щоб нести товариша, який потребував негайної допомоги. Одним словом, ніхто не хотів ставати морокою для своїх побратимів.

Жили бійці переважно в окопах, скелястий ґрунт не дозволяв робити їх глибокими, тож терпіли пронизливий холод. Водночас допікав страшний голод. Доводилося їсти все, що бачили: варили каштани, збирали дикі ягоди. Деякі сміливі навіть ночами забиралися на бік ворога, щоб «позичити» у нього харчів.

Коли, виконавши поставлене завдання, дивізія Василя Чупака спустилася з гір, всі були такими худими та ще й виснаженими, що для збереження життя їм спочатку заборонили наїдатися досхочу.

– Пережити на війні довелося багато, – з душевним трепетом згадує колишній фронтівик. – Одного разу без зброї опинився віч-на-віч з фашистом. Той випустив у мій бік довгу чергу з автомата і... промахнувся. Сам дивуюся, як залишився живим. Це й змусило мене повірити у вищу силу, що оберегла мене на війні.

Далі було звільнення Варшави. Тоді через Віслу налагоджував зв'язок, форсування Одеру та взяття гітлерівської цитаделі – Берліна. Там, на стіні рейхстагу, вісімнадцятирічний воїн і поставив свій солдатський «автограф» переможця – «Я – Васька із Слов'янська».

Тільки за рік здійснилася його мрія – поїхати додому у відпустку, побачити своїх рідних, від яких за час війни отримав лише одного листа.

– Знайшов я маму у сестри, бо наш будинок розтрощила бомба, – розповідає Василь Олексійович. – Було вже пізно. Я тихенько постукав у вікно, напросився переночувати. Двері відчинила мама: «Чого ж так пізно, солдатику?!». Вона мене не впізнала...

90-річний ветеран витирає сльози. Більше він не міг спокійно розповісти про війну, що забрала його юність.

За мужність, проявлену на фронті, Василь Олексійович нагороджений багатьма бойовими відзнаками. Серед них і медалі – «За звільнення Кавказу», «За бойові заслуги», «За звільнення Варшави», «За взяття Берліна» та «За відзнаку в охороні державного кордону СРСР». А вже майже тридцять років він присвятив службі у лавах «зелених кашкетів». Зокрема, у Чернівецькому загоні його шанують не лише як колишнього начальника контрольно-пропускних пунктів «Порубне» та «Вадул-Сірет», а й як патріота справи охоронців державного рубежу.

Після виходу на пенсію Василь Олексійович працював на різних посадах в обласному центрі. Останні вісім років очолював раду ветеранів громадської організації Чернівецького загону. Нині він проводить велику роботу з відновлення діяльності на теренах Буковини загонів ЮДП. Знаходить ветеран час і для участі у відродженні традицій козацтва, має козацьке звання генерал-хорунжого і є радником Верховного отамана України та діаспори. А його виступи як далеко неординарної людини перед молоддю навчальних закладів, на зустрічах з призвонниками та військовослужбовцями, які відправляються служити в зону АТО, не залишають присутніх байдужими. Розповіді ветерана, його поради – це щирі напуття молодому поколінню українців.

В урочистий святковий день 90-ліття Василя Олексійовича його тепло вітали дружина Алла Григорівна, син Сергій, онучка Софійка, усі рідні та близькі патріоту служби «зелених кашкетів» люди. Особливу радість наповнилося серце іменинника, коли його відвідали нинішні охоронці українських рубежів. ■

P.S. Керівництво Чернівецького прикордонного загону, рада ветеранів та всі ветерани загону сердечно вітають полковника у відставці ЧУПАКА Василя Олексійовича зі славним ювілеєм – 90-річчям з дня народження! Бажаємо міцного здоров'я, родинного благополуччя, здійснення всіх мрій і сподівань! Хай посміхається життя та буде райдужним майбутнє!

■ традиції

Руку дружби – «соколятам»

Їхня дружба розпочалася тривожного 2014-го, коли персоналу Сімферопольського загону у зв'язку з окупацією Автономної Республіки Крим довелося передислокуватися на Херсонщину. Тоді в складних соціально-політичних умовах і був створений Херсонський прикордонний загін. Повернувшись із Криму разом із бойовим прапором військової частини, «зелені кашкети» не забули про свої славні прикордонні традиції, а саме – виховання підростаючої зміни вартівних рубежів.

Іван ШЕВЦОВ

Так, на базі 5-го класу Херсонської загальноосвітньої школи №2 за ініціативи керівництва загону було створено гурток юних друзів прикордонників «Сокол». Уже за кілька місяців одинадцятирічні хлопці та дівчата урочисто склали присягу й отримали від прикордонників спеціальні атрибути: зелені берети, галстуки та значки «ЮДП». Відтоді школярі неодноразово відвідували загін і підрозділи охорони кордону, знайомилися з особливостями їхньої служби, а військовослужбовці стали частими гостями учнів.

З того часу «соколята» спільно зі своїми старшими друзями беруть участь в урочистих заходах місцевого та обласного значення, а також тих, що проходять в управлінні загону. Знають школярі і про подвиги «зелених кашкетів» у зоні АТО. Для вшанування пам'яті загиблих бійців неподалік від школи вони разом із військовослужбовцями загону заснували Алею Прикордонників, де планується висадити дерева в честь полеглих героїв.

Неабияке враження справило на дітей знайомство з відомою литовською художницею Беатою Куркуль, коли вона відкривала виставку своїх робіт у Херсоні. Тоді школярі урочисто прийняли Беату у свій гурток і тепер підтримують з нею

дружні стосунки. На згадку мисткиня залишила в класі дітям дві свої картини та часто надсилає своїм маленьким друзям подарунки.

Зараз «юні прикордонники» навчаються в 7 класі. Багато хто з них планує в майбутньому поповнити лави захисників рубежів рідної країни. ■

■ флешмоб

Служба долучилася до 22 Pushup Challenge

В Україні набирає популярності флешмоб 22 Pushup Challenge. Його метою є привернення уваги суспільства до бійців з посттравматичним синдромом і боротьбі з суїцидом серед військових.

Аліна ДАНИЛЮК

Адміністрація Держприкордонслужби прийняла естафету від Національної гвардії.

– Таким чином ми хочемо підтримати бійців з посттравматичним синдромом і звернути увагу на проблеми самогубства серед військовослужбовців, – сказав начальник Департаменту персоналу Адміністрації Служби полковник Сергій Сердюк.

Офіцери та генерали відтиснулися від землі 22 рази і запросили приєднатися до ініціативи колег із Служби безпеки України.

У Національній академії відомства також долучилася до флешмобу і запропонували його продовжити Національній академії сухопутних військ України імені геть-

мана Петра Сагайдачного. Не залишився осторонь і Навчальний центр підготовки молодших спеціалістів Держприкордонслужби імені генерал-майора Ігоря Момота. Охоронці рубежів підійшли до виконання вправи креативно і для відтискування від землі вишикувалися у формі прикордонної емблеми. Начальник закладу полковник Дмитро Коцера закликав приєднатися колег із Черкаського інституту пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля.

Бійці мобільного прикордонного загону «Дозор» також із легкістю виконали 22 відтискування і запропонували повторити це усім прикордонним загонам.

Нагадаємо, що флешмоб започатковано 2016 року у США. Сучасну назву він отримав після оприлюднення звіту департаменту у справах ветеранів США про самогубства серед ветеранів. З'ясувалося, що впродовж 2014 року близько 22 ветеранів щодня накладають на себе руки. Пізніше цю цифру уточнили і знизили до 20. Саме для запобігання самогубствам було започатковано цей рух. Його учасники протягом 22 днів мають перед відеокамерою відтиснутися від підлоги 22 рази та запросити до цього колег. ■

■ від щирого серця!

Колектив Бердянського прикордонного загону та ветерани щиро вітають свого командира підполковника **МАРТИНЮКА Олександра Володимировича** із Днем народження!

*Бажаємо миру і світлої долі,
Запалу, енергії, сили доволі.
Творчого вогнику, віри й наснаги,
Щедрості серця, людської поваги.
На довгих стежках Вашої ниви
Будьте завжди здорові й щасливі!*

Командування, персонал Могилів-Подільського прикордонного загону та

профспілковий комітет щиро вітають з Днем народження заступника начальника прикордонного загону – начальника відділу забезпечення підполковника **КАЦАРСЬКОГО Романа Георгійовича!**

Бажаємо Вам міцного здоров'я, миру та злагоди, сімейного благополуччя, вагомих здобутків у службі, здійснення усіх планів та нескінчених земних благ!

*Життя хай буде наче свято –
Вітання, вірні друзі та пісні!
Любові, щастя, радості багато
Хай Вам несуть прийдешні дні!*

■ спорт

Турнір на честь героя

На базі Окнянського навчально-виховного комплексу, що на Одещині, пройшов турнір з волейболу, присвячений пам'яті молодшого сержанта Миколи Антипова, який загинув у зоні АТО. За чемпіонське звання змагалися команди з кількох районів Одеської області.

Максим БОЯР

Змагання святковим виступом відкрили учні навчального закладу з міста Окни. Потім із вітальним словом виступив голова Окнянської районної державної адміністрації Володимир Гавриш, який побажав волейболістам успіхів у боротьбі та перемог.

Також під час турніру фактично відбулося і відкриття спортивної зали навчально-виховного комплексу, яку нещодавно відремонтували. Очільник району подякував депутатам районної та селищної рад, а також усій активній громадськості за допомогу.

У ході напружених змагань серед хлопців першість виборола команда з Подільська. Юні волейболісти впевнено обійшли всіх суперників і заслужено стали переможцями. Серед дівчат найсильнішою виявилася команда Захарівського району.

Друге і третє місце у протистоянні між хлопцями посіли волейболісти Захарівського та Окнянського районів, а серед дівчат – Великомихайлівського та Окнянського.

Знаково, що турнір пройшов саме напередодні великого державного свята – Дня Соборності України. Адже саме єдність і неподільність нашої країни відстоював Микола Антипов, який на вівтар цих цінностей віддав найдорожче, що є в людини, – своє життя. ■

■ волонтерський рух

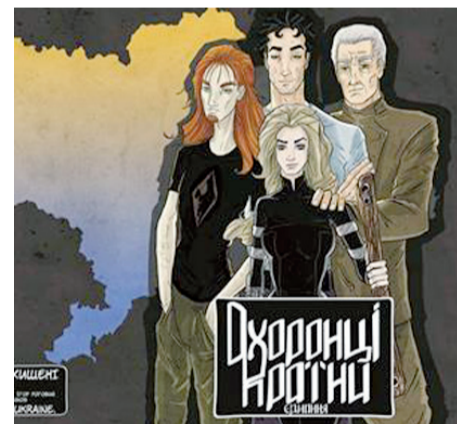
«Охоронці країни»: супергерої у коміксах

Міністерство інформаційної політики України разом з Аналітичним Центром «Фабрика думки «Донбас» презентували волонтерський проєкт про сучасних супергероїв «Охоронці країни».

Олена ТАЦИЛІНА

Ідея створити комікси про сучасних супергероїв належить ініціативній групі волонтерів Леоніда Краснопольського та Ігоря Рогового. За власні кошти активісти створили 2 із 10 запланованих випусків графічної новели.

«Сьогодні ніша українських супергероїв практично не заповнена. «Охоронці країни» орієнтовані на сучасних підлітків та молодь, і ми будемо шукати ресурс для подальшого розвитку проєкту», – говорить Леонід Краснопольський. За словами державного секретаря Міністерства інформаційної політики України Артема Біденка, завдяки таким проєктам в Україні формується прообраз професійної масової культури. «Комікси – один із простих та зрозумілих інструментів комунікації з молоддю аудиторією зокрема. Розвиток цієї

ніші може сприяти розвитку цілого пласту культурної індустрії – кіно, анімації, виробництва комп'ютерних ігор» – зазначив Біденко.

Радник міністра інформаційної політики України з питань інформаційної реінтеграції Донбасу Дмитро Ткаченко повідомив: «Я планую звернутися до міжнародних фондів і організацій за фінансовою підтримкою. Це дозволить розповсюджувати друкований медіа-продукт на звільнених територіях Донецької та Луганської областей».

Необхідно додати, що у розробці образів героїв коміксів активну участь беруть користувачі соціальної мережі Facebook. ■

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Черговий по номеру
Андрій КУЧЕРОВ

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»

Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 52031
Наклад: 6460 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ медіапроєктів та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 239-84-75

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net